

Begge ved Siden af hinanden. Jeg maa gjøre endnu en Bemærkning. Det, hvorfor jeg oprindeligt bad om Ordet, var for at nedlægge en Protest mod en af den ærede Ordførers hyppige Udtalelser om den ulige Fordeling af Skattebyrden. Jeg skal ikke gaa dybere ind paa Sagen. Jeg har gjort et Forsøg her i Salen ved Finantslovens 1ste Behandling paa, at give Materiale til en ærlig Bedømmelse af denne Sag, og som da fik en vis, ikke ubetydelig Støtte fra den ærede Finantsminister, der oplyste, at Chefen for det statistiske Bureau ad anden Bei end jeg var kommen omtrent til det samme Resultat, og da godtgjorde jeg, at denne Paastand om ubillig Skattefordeling, som saa tidt er fremkommen her, er urigtig. Saa længe man ikke har gjort noget Forsøg paa at godtgjøre Urigtigheeden af mine Beregninger og min dertil støttede Paastand, skal jeg altid møde denne Tale om den ulige og ubillige Fordeling af Skattebyrden, hvorved de Smaa fornemlig skalde blive forfordelte, og tillade mig at benegte den.

Scaventus: Jeg tror, at det ærede Thing er temmelig træet af den Forhandling, vi have ført saa længe, saa meget mere, som vi neppe kunne have noget Haab om at gjøre noget dybt Indtryk paa vore ærede Modstandere. Jeg har kun bedt om Ordet, fordi det ærede Medlem for Heile Amts 2den Valgkreds (Berg) endog saa tre Gange over for mig erklærede eller udtrykte sin Forundring over, at jeg, da Lønningsagen var fremme ved Finantslovens 2den Behandling, ikke gjorde mine Indvendinger gjældende, men havde tiet stille og ikke deltaget i Afstemningen, men først møbte frem ved 3die Behandling. Kun for at protestere derimod har jeg begjæret Ordet; thi jeg har udtalt mig ved 2den Behandling om, hvorfor ikke alene jeg, men ogsaa det øvrige Mindretal af Finantsudvalget ikke kunde Andet end indtage en reserveret Holdning og forbeholdt os vor Stilling til Sagens 3die Behandling. Jeg skal ikke komme tilbage paa de Grunde, der saa tydelig for. Sagen var kommen sent for, den havde ikke været behandlet i Finantsudvalget, og Regjeringen havde afgivet en os uventet Erklæring. Alt dette havde bevirket, at vi nødvendig maatte opsætte at tage vor Beslutning om vor Stilling til Finantslovens 3die Behandling. Naar det ærede Medlem over for mig udtalte, om jeg endnu vil paaftaa, at det er Folkethingets Majoritets Skyld, hvis Embedsmændene ikke faae Noget, efterat jeg har hørt hans Udtalelser, da vil jeg ganske vist veblivende paaftaa det. Jeg tror, at hvad jeg udtalte, da jeg første Gang havde Ordet, i enhver Henseende staar fast, og Alt, hvad man gjennem Udtalelser her i Thinget vil gjøre for at overbevise den offentlige Mening om, at Skylden hviler paa det andet Thing eller paa Regjeringen, vil ikke lykkes. Det vil staa klart for den Del af Befolkningen, som det kommer til at gaa ud over, og staa klart

for en meget stor Del af Befolkningen udenfor den, at Skylden hviler her og intet andet Sted. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holtstein-Ledreborg) gjorde en Distinktion mellem den formelle og den reelle Betydning af Sagen. Det ærede Medlem har Ret i, at der kan gjøres en Distinktion, men det ærede Medlem har ikke Ret i paa den Maade, han gjorde, at sætte den formelle Betydning ned; thi i den rent formelle Betydning ligger der i Virkeligheden en meget stor Realitet. Jeg maa udtale, hvad jeg for Øvrigt udtalte, da jeg før havde Ordet, at hvis det andet Thing var gaaet ind paa at tage Afgjørelsen af denne Sag paa Finantsloven, havde det godvilligt — jeg vil ikke sige opgivet, men i alt Fald — gjort Hævdelsen af dets berettigede Stilling over for Finantsagerne overordentlig vanskelig. Jeg tror derfor, at det var nødsaget til at stille sig, som det gjorde, hvad det Formelle af Sagen angaar, og det har, hvad den reelle Side af Sagen angaar, vist, at det var villigt til at give de paagjældende Embedsmænd i det Mindste lige saa meget, som Folkethinget vilde give dem, og vist Folkethinget, at det ikke vilde fordrø, at der for Dieblisset skalde gives mere, end dette Thing havde villet bevilge. Mere synes mig ikke, der ret vel kunde forlanges af det andet Thing.

Bille: Jeg ønsker ligeledes, da Debatten har trukket sig saa langt ud, at holde mig, saa kortfattet som muligt, til det Spørgsmaal, der egentlig ligger for. Jeg vil ganske kort erindre om denne Sags hele Gang. Den er begyndt med et Regjeringsforslag, som blev forkastet af dette Thing under Paaflud af Mistillid (Stemmer: Paaflud?). Ja, under Paaflud af Mistillid; thi sløndt Mistilliden i og for sig ganske sikkert var tilstede og virkelig, var Anvendelsen af den paa det omtalte Lovforslag kun et Paaflud. Derpaa bleve Embedsmændene tagne under „Protektion“ af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holtstein-Ledreborg) og det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen) og flere andre Tjære for Flertallet; men det er en Misforstaaelse, naar den ærede Ordfører for Dagsordenen (Berg) brugte en saadan Yttring som den, der kom fra ham før, at det er „os“, der have tilbudt den omtalte Bevilling til Embedsmændene, at det er „os“, der ere villige til at give den; thi dette Udtryk „os“ kunde i hans Mund kun forstaaas naturlig om Finantsudvalget og dets Flertal. Men det vil jo være i Alles levende Erindring, at, efter at Vædringsforslaget til Finantsloven fra de nævnte Medlemmer var fremkommet, undgik Finantsudvalget paa en imod al tidligere Skik og Brug stridende Maade at yttre sig derom, og at det som følge deraf paa ingen Maade er Finantsudvalget, „os“, der har tilbudt Noget i dette Stykke. Sagen gik saa her fra Folkethinget ind